

Verblyd in zyn geluk, als eertyds op het feest
Der blonde Bloemgodin de Arkadiäsche knaapen.
De stedeling verheft, met blyvernoegden geeft,
Zyn waarden Burgerheer, tot heil des volks gefchapen;
Die 't burgerlyke recht, voor meer dan twintig jaar,
Bezorgde, en vyf jaar voorfte als Rechter heeft gezeten
In Themis hoog geftoelt', met Alkmaars Schepenschaar;
De Dankbaarheid, die geen verdienfte wil vergeeten,
Bragt hem op 't Capitoel ten Vroedschap in den Raad,
En deedt op hem de keur van Burgervader vallen:
Des juicht de burgery van hoog- en laagen ftaat
Om 't heil huns Burgerheers, met blyde vreugdgeschallen,
Vergeetende 't verlies des Prinzen, door den Dood,
Die 't Huuwelyk verbrak van 't Hoogft-Paar onzer landen,
Daar gy, Groot Achtbaar Heer, moogt, met uwe Echtgenoot,
Na Vyfentwintig jaar, herëenen hart en handen.
De Tweelingsëikenftam verftrekte aan my een beeld
Van 't duurzaam Echtverbond van twee zowel gepaarde,
Die met een driepaartal van Telgen zyn bedeed,
Eén door de dood geknot, verplant in beter aarde.
De vogelnefteling vertoonde aan my 't befchut
't Welk uwe Neef en Nicht by u, hun Momber, vinden,
Uw Egaas broeders krooft, en andren, tot wier nut
Ge als weezen vader zyt, die u, met al uw vrinden

En

En moeder *Witten*, thans toejuichen 's Hemels gunft.
Hoe! zoude ik dan alleen als vreugdelooze zitten?
Zulks voegt de Dichtnimf niet, vergeefs was dan haar kunft.
Zy zingt op 't ZILVREN-Feeft van KLOEK met zyne WITTEN:
Goedäardig van gemoed, aanminnig van gelaad,
Liefstallig in gefprek, en, voor hun Huuwlykspanden,
Een beeld van vrede en deugd en matigheid naer ftaat.
'k Juich! op dees blydag, met der Zyphoofdningelanden
En Alkmaars Rechtbank, Raad en Burgermeesterschaar,
U wenshende Gods heil en milde zegeningen.
Leef! leef in 't Echtverbond nog Vyfentwintig jaar,
Dan heeft de Dichtkunft ftof op 't Gouden feest te zingen.
Dat uwe liefde groeie, offchoon de min wordt min.
Dat de onbekende fchat gezondheid u verzellen.
De ruft gaa met u steeds uw huis en 't Raadhuis in,
Op 't welk ge u, op uw beurt, moog' zien in 't Eerämt ftellen.
Uw Kinders ftrekken u tot steeds gewenschte vreugd,
God zegene elk van hen, by 't meerdren hunner jaaren,
Met aardfch- en hemelfch heil, hun ziel met waare deugd,
En doe hen, in zyn gunft, in 't wenschlyk Huuwlyk paaren;
Opdat de Stam en Naam van KLOEK nog langen tyd
In eere en zegen zy, zo lang als Alkmaars muuren,
Wier lof in 't Spaanfch geweld te keeren door den ftryd,
Der Vryheid tot behoud, veele eeuwen zal verduuren.

Uw